

Vivian den Hollander

Zwemmen zonder bandjes

met illustraties van Dagmar Stam

Van Holkema & Warendorf

Naar zwemles

Waar is mijn zwempak? denkt Lisa. Ze staat op een krukje voor haar kast en zoekt tussen de kleren. Op de planken liggen broeken en truien. En haar pyjama. Maar nergens ziet ze haar roze stippelzwempak. Het is toch niet kwijt?

Mama komt de kamer binnen. 'Wat ben je aan het doen?'

'Ik zoek mijn zwempak,' zegt Lisa. 'Ik moet straks naar zwemles! Dat weet je toch?'

Mama glimlacht. 'Tuurlijk weet ik dat, maar je hebt nog genoeg tijd. Je gaat pas aan het eind van de middag zwemmen. En ik ga natuurlijk met je mee.' Ze trekt een la open en haalt het zwempak eruit.

'O, lag het daar?' Lisa stopt het gauw in haar rugtas. Daarna propt ze er een handdoek bij. Haar opblaasband met het eendje moet ook mee.

'Laat die band maar thuis,' zegt mama.

'Die heb je vandaag niet nodig.'

Lisa schrikt. 'Maar hoe moet ik dan zwemmen?'

'Dat ga je juist leren,' legt mama uit.

'Mag ik ook geen bandjes mee voor om mijn armen?'

'Nee. In het zwembad hebben ze andere dingen om mee te leren zwemmen,' zegt mama.

Lisa is wel benieuwd. En ze is blij dat Jimmy straks ook meegaat. Hij is haar vriendje en samen met hem durft ze alles.

Aan het eind van de middag gaat de bel. Jimmy staat bij de voordeur met een grote tas. 'Hoi Lisa! Ga je mee naar zwemles? Mijn vader brengt ons vandaag.' Hij wijst naar een auto verderop.

'Ja, dat weet ik,' zegt Lisa. 'Want onze auto is bij de garage. Ik heb echt zin om te gaan.' Ze vertelt niet dat ze het ook een piepklein beetje spannend vindt. 'Kijk eens wat ik heb?' Jimmy haalt een kleurige zwembroek uit zijn tas. 'Net nieuw. Mooi hè?' 'En ik heb een zwempak met stippeltjes,' zegt Lisa terwijl ze haar rugtas pakt. 'Zal ik die ook eens laten zien?'

Op dat moment komt haar moeder de gang in. 'Fijn, Jimmy. Jullie zijn er al. Ik pak even mijn jas.' Dan kijkt ze lachend naar Lisa's tas. De kop van haar beer piept erbovenuit. 'Wat heb jij nou bij je?'

'Mijn liefste knuffelbeer,' zegt Lisa. 'Die mag toch wel mee? Beer wil ook graag leren zwemmen.'

Mama schudt haar hoofd. 'Dat lijkt me geen goed idee. Laat Beer maar liever thuis. Stel je voor dat hij in het water valt. Dat is toch niet leuk voor hem?' Lisa trekt een sip gezicht, maar ze zet Beer toch op de trap. En ze fluistert: 'Je hoeft niet verdrietig te zijn, hoor. Ik leer jou zelf wel zwemmen.'